

Onderwerp	Contactpersoon	Datum	Plaats
Consultatie Bbl Input Holland Solar	Nold Jaeger	04-02-2021	Utrecht

Geachte heer/mevrouw,

Met de voorgestelde wijziging van het Besluit bouwwerken en leefomgeving (Bbl) geeft het Ministerie gehoor aan de roep vanuit gemeentes om meer grip te krijgen op het stimuleren van duurzame energie (elektriciteit en warmte) op daken. Voor de branchevereniging voor zonne-energie, Holland Solar, is een verplichting voor het gebruiken van het dak voor duurzame energie opwekking niet ideaal maar wel nodig. Holland Solar hecht waarde aan de vrijheid van ondernemers en burgers om zelf te kiezen om een bijdrage aan de energietransitie te leveren. Tegelijkertijd zien wij ook dat er nog te veel (grote) daken niet gebruikt worden voor het opwekken van duurzame energie. Dit is spijtig omdat de inpassing van zon op dak ook bijdraagt aan het bredere draagvlak van de energietransitie, en deze transitie met meer bedekte daken sneller tot stand kan komen. De voorgestelde verplichting geeft op lokaal niveau gemeentes de mogelijkheid om maatwerk te leveren, een aanpak die wij als branchevereniging steunen. Dat gezegd hebbende maakt Holland Solar graag van het moment gebruik om nog een vijftal punten rond de voorgestelde wetswijziging naar voren te brengen.

1. Neem in de proportionaliteitstoets ook de financiële draagkracht van de gebouweigenaar en de mogelijkheid voor het verkrijgen van een netaansluiting mee.

Het voorstel en de toelichting gaan in op de technische en juridische aspecten die meegenomen dienen te worden in de proportionaliteitstoets van de gemeente wanneer zij een gebouweigenaar een verplichting oplegt. Holland Solar ziet dat een deel van de gebouweigenaren (ook) financiële beperkingen kent, waardoor zij niet instaat zijn om in de opwekkingsinstallatie te investeren. Daarnaast wordt de mogelijkheid om aan te sluiten op het elektriciteitsnet niet expliciet genoemd als technische component die meegenomen dient te worden in de proportionaliteitstoets. We vragen het Ministerie om expliciet de financiële draagkracht en de mogelijkheid om aan te sluiten op het elektriciteitsnet mee te nemen in de richtlijnen voor de proportionaliteitstoets die gemeentes moeten gaan maken.

2. Gebrek aan investeringsvermogen kan door derde partijen worden opgelost; gemeentes kunnen als tussenpersoon werken.

Zoals beschreven in het punt hierboven, pleiten wij er voor dat gemeentes de financiële mogelijkheden van een gebouweigenaar in hun proportionaliteitstoets meenemen. In het geval de gebouweigenaar financieel niet in staat is (of het niet wenst) om een duurzame installatie in eigendom te hebben, kan de gemeente als tussenpersoon op treden om het opwekken van duurzame energie door een derde partij (een bedrijf of energiecoöperatie) wel mogelijk te maken. Er zijn voldoende financiële en juridische producten in de markt aanwezig waardoor interessante daken alsnog duurzame energie kunnen opwekken zonder dat de gebouweigenaar, eigenaar van de installatie wordt, of hier financieel nadeel aan ondervindt. Over het algemeen ondervindt hij/zij juist financieel voordeel aan het verhuren van het dak. Om de uitrol van duurzame energie op daken te versnellen is het wel van belang dat derde partijen weten welke daken beschikbaar zijn voor het ontwikkelen van een duurzaam energieproject. De gemeente heeft de kans en de verantwoordelijkheid om deze kennis te verspreiden. Dit zou middels energieloketten en of openbare publicaties kunnen. Het Ministerie zou dit in de toelichting van de Wetswijziging onder de aandacht van gemeentes moeten brengen.

3. Voorloopkosten dienen gedekt te worden wanneer er sprake is van een verplichting die uiteindelijk om technische redenen niet gerealiseerd wordt

Wanneer men verplicht wordt om duurzame energie op het dak op te wekken, moet de gebouweigenaar kosten maken. Te denken valt aan constructieberekeningen in verband met het extra gewicht van de installatie of groene daken, en advieskosten inzake de haalbaarheid van de businesscase ten aanzien van de te plaatsen capaciteit, de energie opbrengst en de mogelijkheden om aan te sluiten op het elektriciteitsnetwerk. Wanneer een project uiteindelijk geen doorgang kan vinden doordat technisch gezien blijkt dat het project niet haalbaar is, zou de gebouweigenaar voor de gemaakte kosten – die dus niet meer in de business case van de potentiële installatie verdisconteerd kunnen worden – gecompenseerd moeten worden. Verbind hier de verplichting aan om periodiek te controleren of het niet toch mogelijk is dat de installatie gerealiseerd wordt door de gebouweigenaar of een derde partij. Bijvoorbeeld nadat het elektriciteitsnet verzaagd is en het daardoor wel weer technisch mogelijk wordt om een installatie te realiseren en aan te sluiten.

4. Moedig als Ministerie regionale samenwerking aan en voorkom daarmee een ongelijk speelveld en netcongestie.

Met deze wijziging dienen gemeentes, provincies en het Ministerie er scherp op te zijn dat er geen situatie ontstaat waarin bepaalde gemeentes een minder aantrekkelijk vestigingsklimaat

krijgen door het opleggen van een opwekverplichting. Holland Solar vraagt daarom het Ministerie om gemeentes te helpen hun maatwerkvoorschriften regionaal af te stemmen, en gemeentes aanmoedigt om op gemeentelijk niveau in algemenere termen dan voor één of een kleine groep gebouwen, maatwerkvoorschriften af te kondigen. Holland Solar doet deze oproep mede omdat dit tot een effectievere aanpak van de netcongestieproblemen kan leiden. Door het geografisch clusteren van verplichtingen krijgen netbeheerders de kans om gemakkelijker de benodigde investeringen te doen. Door het geografisch clusteren middels regionale afstemming wordt een negatief weglek effect voorkomen en het netcongestie probleem gemakkelijker aangepakt.

5. Vertel als overheid een duidelijk verhaal aan de burger: er mag niet meer opwekking van duurzame energie geëist worden dan dat er verbruikt wordt

Tot slot maakt Holland Solar graag van de mogelijkheid gebruik om een algemenere oproep te doen aan het Ministerie en decentrale overheden. Veel burgers vragen zich af waarom het volle dak potentieel van gebouwen soms niet gebruikt wordt. Het gegeven dat deze vraag regelmatig niet, of onvolledig beantwoord wordt, verkleint het draagvlak voor de energietransitie.

Wees als overheid daarom duidelijk dat met het huidige voorstel alle wettelijke middelen voor het afdwingen van het opwekken van duurzame energie op daken er zijn, maar dat het momenteel een politieke keuze is om niet te verplichten dat er meer duurzame energie op een dak wordt opgewekt dan dat er in het gebouw gebruikt wordt. Daarnaast maken de BREAAM richtlijnen (de certificeringsmethode voor een duurzaam gebouwde omgeving) het onaantrekkelijk om het volle dak potentieel te gebruiken. Voor het behalen van een BREAAM-certificaat is het beperkt plaatsen van het aantal zonnepanelen dus beter, pas na het behalen van het certificaat wordt het mogelijk om de rest van het dakpotentieel te gebruiken.

Om daken niet alleen te gebruiken voor wat 'nodig' is, maar ook voor wat potentieel kan moeten dus nog een aantal beleidsmatige en politieke hordes genomen worden. Het is belangrijk dat alle betrokkenen zich dit realiseren en met elkaar te raden gaan in hoeverre dit een knelpunt is, en of dit al dan niet nadere aandacht behoeft.

Hoogachtend,

Amelie Veenstra
Directeur Beleid Holland Solar